

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 43

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2000

2000 -ΕΝΑ ΟΡΟΣΗΜΟ- ΕΝΑ ΣΥΝΘΗΜΑ- ΕΝΑ ΝΕΟ ΜΗΝΥΜΑ-2000

Τρέχουμε πλέον το έτος 2000 με πολλές ευχές, πολλές γιορτές, πολλές ελπίδες και πολλές προσδοκίες για όλον τον κόσμο. Και για μας βέβαια. Και για το δύσμοιρο Πωγώνι μας. Όλοι γνωρίζουμε την οριακή κατάσταση στην οποία έφθασε η επαρχία μας και μια πικρή απογοήτευση είναι διάχυτη σε όλους μας. Όμως δεν είμαστε η μόνη πε-

ριφέρεια που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση ερήμωσης. Αθηνάϊκή εφημερίδα έγραψε σειρά ρεπορτάζ για τα "Ερημωμένα χωριά της Ελλάδας" με πιά κραυγαλέες περιπτώσεις από την δική μας. Αυτό βέβαια δεν είναι για παρηγοριά μας. Το 2000 γιορτάστηκε σαν ένα χρονολογικό ορόσημο. Και γέμισε ελπίδα τον κόσμο για κάτι καλύτερο. Πολλά μηνύματα εκπέμφθηκαν σε όλα τα μήκη κύματος. Και πολλές αισιόδοξες προσδοκίες ανανεώθηκαν. Ίσως είναι μία ευκαιρία να παρασυρθούμε και μείς σε αυτό το κύμα αισιόδοξίας και ελπίδας. Μία ακόμη ευκαιρία για το Πωγώνι μας. Να απλώσουμε ένα πανώ με ένα σύνθημα για τον τόπο μας. Για να τον κρατήσουμε, να τον διατηρήσουμε, να τον ξαναγαπήσουμε με νοσταλγία, με ρομαντισμό και με χρέος στους προγόνους μας. Να βοηθήσουμε και να δυναμώσουμε τους συλλογικούς φορείς μας στις προσπάθειες που κάνουν να δώσουν ό,τι μπορούν για τα χωριά μας. Να κηρύξουμε την χρονιά 2000, χρονιά επικοινωνίας με τις ρίζες μας και να προγραμματίσει ο καθένας μας μια παρουσία, μία τουλάχιστον επίσκεψη στο χωριό του, με πρώτη την συμμετοχή στα τοπικά πανηγύρια. Να γίνει το 2000 η χρονιά με την μεγαλύτερη και την συχνότερη παρουσία μας στα χωριά. 2000- Ένα ορόσημο- ένα σύνθημα- ένα μήνυμα- 2000- όλοι κοντά στο χωριό μας -όλοι αναβάπτιση στις ρίζες-2000.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ...ΕΥΛΟΣΧΙΣΤΕΣ

Τσαραβλανά 12 Ιουλίου 1926

Ελευθερία Ιωάννινα

Οι κάτοικοι των Τσαραβλανών, συνελθόντες εις λαϊκήν συνέλευσιν προς συζήτηση των ζητημάτων της Κοινότητός των, αποφάσισαν να διαμαρτυρηθούν εις την Κυβέρνησιν διὰ τὴν καταστροφὴν δι' ἐλαιοτομίας τοῦ δάσους Μπόρκου Σιέμπου, συνεπεία τῆς ὁποίας, ἤρχισαν καταστρεφόμενα ὑπὸ βροχῶν καὶ κατωδὶ τοῦ δάσους κτήματά των καὶ νὰ παρακαλέσουν τὴν παῦσιν τῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς Μεραρχίας Ἰωαννίνων ἐλαιοτομίας, κηρύσσοντες τὸν δάσους τούτου προστατευτικόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λαοῦ Τσαραβλανῶν Β. Παπαδόπουλος, Φίλ. Φίλιος, Β. Μπέτζιος, Παν. Καλόγηρος, Ἀρ. Δημητριάδης.

Από Αθηναϊκή εφημερίδα πήραμε το διπλάνο παραστατικό σκίτσο που το επεσήμανε και ο συμπατριώτης και φίλος Κώστας Φακατσέλης. Είναι λες και σχεδιάστηκε ειδικά για την περίπτωση του Πωγωνίου όπου τα δάση μας υφίστανται την πιο άγρια και βάνουση υλοτομία την καταστροφή και καρβουνιοποίηση. Το αφιερώνουμε στους δασικούς και δασολόγους γενικά, που δεν έδειξαν την ευαισθησία και τη επιστημονική τους συνέπεια για την προστασία και διάσωση της μοναδικής και ενιαίας δασικής έκτασης δρυός και την ανάδειξη της σε μνημείο της φύσης και κέντρο έρευνας και αναπτυξιακής προοπτικής. Δίπλα πάλι, ανασύρουμε ένα δημοσίευμα ηλικίας 74 ετών με μία διαμαρτυρία των Τσαραβλανιτών όταν μία κρατική υπηρεσία έβαλε χέρι και έκοβε τα δάση της περιοχής. Αυτά για τα δάση μας με τις βελανιδιές που αναφέρονται με θαυμασμό τουλάχιστον από το 1806 και 1809 και 1864 στις περιγραφές του Πωγωνίου από τους ξένους περιηγητές Rouquerville, Leake, Stragford και άλλους, και αποτελούν μια μαρτυρία του δρυότοπου που κληρονομήσαμε με τις μπλαντικές και τα τσεριά, που φέρνουν με το θρό'ισμά τους ένα πανάρχαιο μήνυμα από το ιερό δένδρο της Δωδωνιάς βελανιδιάς γιαυτό και ο Γεωγράφος Ποταγός αναφερόμενος στα βουνά μας τα ονομάζει "Δωδωνία σειρά". Ας μη ξεχνούμε αυτή την κληρονομιά που δεν μας ανήκει. Ανήκει σε αυτούς που έρχονται για να την παραδώσουν στους επόμενους. Αυτό είναι το Πωγώνι, η ήμερη βελανιδιά που εκκράζει και την ημερότητα των ανθρώπων του.

Όταν στο περασμένο φύλλο έγραψα το σχόλιο, "Γιου θ' ακουστούν", είχα στο μυαλό μου κάποιες άλλες εικόνες, κάποια άλλη εποχή. Και βέβαια κάποια προσωπικά βιώματα. Δεν μπορούσα τότε, με την πληθωρική παρουσία παιδιών και με το σχολόγημα του χωριού από τα κάλαντα, να φανταστώ πως θα έφθανε η κατάσταση σε τέτοιο σημείο ώστε να ρωτάμε σήμερα αν θα βρεθούν κάποια παιδιά να πουν τα κάλαντα στα χωριά μας. Πως, θα ρωτούμε, αν θα ακουστούν παιδικές φωνές να λένε "να τα πούμε;" και να χτυπούν τις κλειστές πόρτες των ακατοίκητων σπιτιών. Όσοι έχουμε να θυμηθούμε κάποια κάλαντα από τα περασμένα ασφαλώς η μνήμη σταματάει κάπου που έμεινε το πιο βαθύ της αποτύπωμα. Τώρα που το σκέφτομαι κι εγώ ανασύρω από τα περασμένα, εκείνα τα κάλαντα, παραμονή της πρωτοχρονιάς του 1942. Ιταλοκρατούμενη η Πωγωνιανή με μία δύναμη Αστυνομίας, την γνωστή Καραμπινιάρια, που ήταν εγκατεστημένη στο σπίτι του

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ...

Βασιλειάδη. Ήταν ο βαρύς χειμώνας που όλοι δοκίμαζον:ν απο τις ελλείψεις και δύσκολα περισσεύαν έστω και λίγα φιλοκέρματα για τα παιδιά που επιχειρούσαν να πουν τα κάλαντα. Όμως τίποτε δεν σταμάτησε τα παιδιά να κρατήσουν το έθιμο και την παράδοση. Εφτά παιδιά φτιάξαμε την δική μας ομάδα. Και αρχίσαμε να χτυπούμε τις πόρτες αναγγέλοντας την παρουσία μας: "να τα πούμε, να τα πούμε;". Αλλού μας δέχονταν και άλλοι έκαναν τους κουφούς. Και συνεχίζαμε από μαχαλά σε μαχαλά και απο πόρτα σε πόρτα. Κάποιος απ' όλους μας, έκανε τον ταμία. Μάζευε δραχμές, δεκάρες και κανένα δίφραγκο και τα μετρούσε μετά από κάθε σπίτι που περνούσαμε. Δέκα, δεκαπέντε, είκοσι και λογάριζε το μερ-

τικό του καθενός μας και πως θα διαιρεθούν με το εφτά. Σε κάποια σπίτια μας έδιναν και καμιά κολιαντίνα ή καρύδια. Σε ένα σπίτι μας έδωσαν ένα πορτοκάλι και μπήκε ο προβληματισμός πως θα το κόψουμε στα εφτά κομμάτια. Ένα παιδί από την παρέα φορούσε μια κάπα από γκρίζο τραγιάλλο και κρέμασε και μία τουλούπα μαλλί για γένια και παρίστανε τον Αη-Βασίλη. Όταν τελειώσαμε με τα στίπα, μοιράσαμε τα καρύδια και τις κολιαντίνες, που ήταν λίγα και τα καταναλώσαμε επί τόπου. Κόψαμε και το πορτοκάλι στα εφτά, με μεγάλη δυσκολία διαιρέσεως βέβαια, με έναν κολοκοτρωνέ'γκο σουγιά που είχε κάποιος από τα παιδιά και, ομολογουμένως, το φάγαμε με τις φλούδες. Ήταν και ένα σπάνιο φρούτο της εποχής που δεν έφθανε συχνά στο χω-

ριό. Όταν ήρθε η ώρα να μοιράσουμε τα χρημάτα, καμιά τριαντάρι δραχμές όλες κι όλες, κάποιο παιδί είπε: δεν πάμε και στην Καραμπινιάρια να τα πούμε; Τι θα χάσουμε; μπορεί να βρούμε και τον φίλο μας τον Μάριο. Ντύσαμε πάλι καλά τον Αη-Βασίλη μας, τον κουκουλώσαμε στην κυριολεξία και νάμαστε στην είσοδο της Καραμπινιάριας. Προηγήθηκε ο Αη-Βασίλης και από πίσω τα άλλα παιδιά. Ο φρουρός αψιδιάστηκε, σάστησε για λίγο και κατέβλεψε στα Ιταλικά που δεν καταλαβαίναμε τι έννοιασε, αφού τα Ιταλικά μας είχαν σταματήσει στο μπωτζίονο. Μπόγο νότε, αριβεντέρι και ποκο πανε μαντζάρε! Περίεργάζονταν ολοι τον Αη-Βασίλη και μάλλον ρωτούσαν τι σημαίνει. Τελικά ήρθε και ο φίλος μας ο Μάριος, συνενοήκαμε και με τα νοήματα, είπαμε τα κάλαντα και μας έδωσαν ένα ολόκληρο πενήντάρικο! Η χαρά μας που το ταμείο μας μεγάλωσε απότομα και πληθω-

Συν. στη 2η σελ.

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

Η Ευθυμία Ντούση του Ιωάννη απεφοίτησε από το Τμήμα Ψυχολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η Ευθυμία είναι θυγατέρα της Αλίκης το γένος Τσούνη από την Πωγωνιά. Στην νέα επισημότητα προσθέτουμε και τις δικές μας ευχές για καλή σταδιοδρομία.

ΕΥΧΕΣ

Η Αδελφότητα Ποντικιάτων, στη Μαρία Μαριάδη που κατέστη πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών εύχεται καλή σταδιοδρομία και παροχή πλούσιου έργου στο κοινωνικό σύνολο. Η Μαρία είναι εγγονή του συγχωριανού μας Αλέξη Κολέφα.

Ο πρόεδρος: Αχ. Βαζιράκης
Ο Γραμματέας: Γ. Θάνος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Φιλεκαπιδευτικός - Λαογραφικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Πωγωνιάς ευχαριστεί τον Περιφερειάρχη της Τράπεζας Περιφέρειας Ιωαννίνων για την οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογο. Η ενεργεια αυτή ενισχύει την προσπάθειά μας να διασώσουμε στοιχεία του πολιτισμού και την προβολή της μεγάλης Λαογραφικής αξίας συλλογής μας αντικειμένων, αλλά και ενισχύει τη δραστηριότητά μας στους άλλους τομείς.

Ο πρόεδρος Γεώργιος Παράσχος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Φιλεκαπιδευτικός Λαογραφικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Πωγωνιάς "Η Πρόδος" εκφράζει θερμές ευχαριστίες για το ποσό των 550 δολαρίων Αμερικής που έλαβε το μήνα Δεκέμβριο 1999, από την Αδελφότητα Πωγωνιάς και περιχώρων που εδρεύει στην Αμερική, για τους σκοπούς και τις ανάγκες του Συλλόγου. Η Ενέργεια αυτή είναι πράξη συμμετοχής των πατριωτών μας του εξωτερικού που βρίσκονται νοερά κοντά μας στο να διατηρήσουμε τον τόπο μας ψιλά, γιατί νιώθουμε πως δεν είμαστε μόνοι.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Γεώργιος Παράσχος

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη του Χαράλαμπου Κουφού, εκπαιδευτικού, προσφέρθηκαν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παλιούρη) Ωραιόκαστρου τα ακόλουθα ποσά: Ανθούλα Ζιάννη 20.000 δρχ., Σταύρος Νικόπουλος 30.000 δρχ.

Στο Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Περίβλεπτος) Ιωαννίνων για τα συσσίτια των ασήνων προσέφεραν: Χρήστος Λέκκος 10.000 δρχ., Ιωάννης Νικόπουλος 20.000 δρχ., Κωνίνο Νικόπουλος 20.000 δρχ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

Εδρά: Πωγωνιά
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:
Κων. Χρ. Κωστούλας
Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιά (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333
Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέτση 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»
Πέραμα Ιωαννίνων

ΚΑΡΤΟΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

Στον Κακόλακκο έμειναν με την υπόσχεση για καρτοτηλέφωνο και με την ταμπέλα να γράφει με μεγάλα γράμματα, ΚΑΡΤΟΤΗΛΕΦΩΝΟ, στο χώρο που ετοίμασαν να εγκατασταθεί. Και περιμένουν. Ήρθε όμως ένα συνεργείο και έβαλε καταγεγραμμένο καρτοτηλέφωνο στον Παλαιόπυργο! Επί τέλους είναι και στα άλλα χωριά, σαν τον Κακόλακκο που δεν έχουν, άρχισαν να βάζουν καρτοτηλέφωνα, θα μας βάλουν και μας! Μας θυμήθηκαν εδώ που είμαστε ξεχασμένοι! Ρώτησαν από περιέργεια, πότε θα τους τοποθετήσουν, και πήραν την απάντηση πως δεν έχουν και πως δεν γνωρίζουν. Κι όταν ρώτησαν, πως μήκη στον Παλαιόπυργο, πήραν την απάντηση ότι για εκεί ήταν εντολή από την Γενική Διοίκηση!! Μήδω ακέφθηκαν, κάπου εκεί είναι ο Νίκιος, ο δικός μας! Και μας λένε έτσι με αφέλεια: Δεν γράφεις δυό λόγια και τον Νίκιο, αν τον περνάει να φροντίσει και για το δικό μας καρτοτηλέφωνο; Ε, είπα, να μη κακοκαρίσω και κάποια γερνιά, που τους πήρε το παράπονο που τους

14 ΟΙ ΝΕΟΠΡΟΣΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ

Σε 14 ανήλθαν τελικά οι νεοπροσληφθέντες στην Μεταλλουργική Βιομηχανία Κεφαλοβούσου για την αντιμετώπιση των πρόσθετων εργασιακών αναγκών μετά την ανάλυση του έργου της κοπής των μεταλλικών κεμάτων του Ευρωπαϊκού νομίματος Ευρώ. Όπως πληροφορηθήκαμε οι περισσότεροι από τους νεοπροσληφθέντες κατάγονται από χωριά της περιοχής.

ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ...

Συν. από την 1η σελ.

ρκά συνοδεύτηκε από τον προβληματισμό μας πως θα μοιράσουμε το πενήνταχρονο. Δεν σταμάτησε βέβαια η διανομή και βρέθηκαν κάποιοι συνδυασμοί, να πάρει σε κάποιο μαγαζί και να αγοράσουμε σόκα και σταφίδες και να ισομεράσουμε το είδος. Τι έμεινε από όλη αυτή την επιχείρηση, καλάντα 1942; Η αλημονή και πρωτόγνωρη για μερικούς γεύση από το πορτοκάκι και η ευχαρίστηση από την απόλαυση των σούκων και της σταφίδας που τα χορτάσαμε σε μια σπάνια και μοναδική ευκαιρία επάρκειας. Ποιοί είμαστε; Δεν έχει και τόση σημασία. Μια νοσταλγική ανάμνηση φέρει ξανά στα χείλη την κλητική

ΘΑΝΑΤΟΙ

* Απεβίωσε στην Πάτρα η Αγαθή Φίλη από Παλαιόπυργο 99 ετών
* Απεβίωσε στα Γιάννενα και κηδεύτηκε στο Γεροπλάτανο η Μαρία Οικονόμου του Μιχαήλ 96 ετών.
* Απεβίωσε στην Αμερική ο Ματθαίος Δαφνίδης από τον Παλαιόπυργο.
* Απεβίωσε στον Κακόλακκο ο Βασ. Ζωΐδης τέως πρόεδρος Κοινότητας

έχασαν, κι' επειδή νομίζουν πως ακόμη περνούν τα ρουσφέτια, να γράψω δυό λόγια μήπως και φτάσουν εκεί επάνω στη Διοίκηση για να τους θυμίσω πως παλιά στην Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών είχαν σαν βασική αρχή πως η Επικοινωνία είναι Κοινωνικό αγαθό". Άλλωστε έτσι μοίρασαν κινητά και στους σεισμοπαθείς της Αττικής! Να το θυμίσω και στον αγαπητό Νίκιο, που δούλεψε στα Διεθνή, αν μπορεί να ξαναβεί τα σκαλωπάτια της Διοίκησης, να τους το υπενθυμίσει και να ξαναμεσιτεύσει και αφού γνωρίζει και καλά τα χωριά μας, να τους πείσει πως πρέπει και στα άλλα ακριτικά χωριά μας, που δεν έχουν καρτοτηλέφωνα, να φροντίσουν να τοποθετήσουν και γρήγορα. Για διασκεδάσουν και την πικρία και την οργή που δημιούργησαν με τις "άνωθεν εντολές". Αγαπητέ Νίκιο, "τα φαρδομάνια είναι για τους δεσποτάδες" έλεγαν οι παλιοί μας.

Σε χαίρετώ
κοντοχωριανικό και ...συναδέλφικό
Κώστας

ΝΕΕΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Στις 19 Παρελθόντος Δεκεμβρίου στα γραφεία της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων και Ενώσεων Επαρχίας Πωγωνίου εγένοντο αρχαιρεσίες για την ανάδειξη μελών νέου Δ.Σ. Οι εκλεγέντες συγκρότησαν το προεδρείο ως εξής:

Πρόεδρος: Σταύρος Παππάς
Α' Αντιπρόεδρος: Μιχαήλ Μάγκος
Β' Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Φετάνης
Γενικός Γραμματέας: Γεώργιος Τσαβίρης
Ειδικός Γραμματέας: Κωνίνο Βόκολλας
Ταμίας: Κωνίνο Φακατσέλης
Έφορος: Σάσα Τριανταφύλλου
Μέλη: Γρηγόριος Άρμπυρος, Βασιλική Μάνου, Μαρία Χριστοφίδου, Κωνίνο Στούκας.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 0657	
ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
ΔΕΗ Δελβινάκιου	22211
Ταχ. Βήσσανης	71249
Ταχ. Δελβινάκιου	22244
Ταχ. Κεφαλοβούσου	41210
Ταχ. Πωγωνιάς	31210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22198
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας	22222
Δελβινάκιου	22540, 22541
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσσανης	71366
Ιατρείο Κερασοβού	51624
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιάς	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365
Αστυνομία Βήσσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	51570
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νης	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων	
Κακαβιάς	51230
Τελωνείο Κακαβιάς	51210
Δασονομείο	22208
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΩΓΩΝΕΣΙΑ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ»

1. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ο κόμπος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου» Μια σύνθετη εργασία για το πέρας του Ξηροβάλτου
2. Κων. Χρ. Κωστούλα «Γνωριμία με την Πωγωνιά» Ένας μικρός οδηγός με ιστορικά και άλλα στοιχεία για την Πωγωνιά
3. «Πωγωνιά» Ανατύπωση του σπάνιου αυτού βιβλίου του Ι. Λαμπριδίου που πρωτοεκδόθηκε το 1889
4. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 1
Θέματα: Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία-Πεζογραφία-Ποίηση-Έρευνα-Στατιστικά-Βιβλιογραφία-Τοπωνύμια κ.ά.
5. «Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου» Σειρά 1
Ένα 16σελίδο μεγάλο σχήματος 20Χ28, με 16 σπάνιες φωτογραφίες Πωγωνίου
6. Κων. Χρ. Κωστούλα «Η μάνα μολογεί και εγώ γράφω» Μια καταγραφή αφηγήσεων με τοπικές ιστορίες, κοινωνική και αγροτική ζωή, έθιμα, προλήψεις, δοξασίες μιας εποχής στο Δολό και αλλού.
7. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 2
Θέματα: Έρευνα-Αρχαιολογία-Ιστορία-Πεζογραφία-Ποίηση-Στατιστικά-Τοπωνύμια-Φωτογραφία
8. «Πωγωνιά» Φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων
9. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ένα παιδί του '40 θυμάται» Ένα «παιδικό ρεπορτάζ» ενθυμήσεων από τον πόλεμο του '40
10. Κων. Χρ. Κωστούλα «Οι ειδησεογράφοι του Γένους» Μια καταγραφή ενθυμήσεων στα εκκλησιαστικά βιβλία του Φαραγγίου
11. Κων. Χρ. Κωστούλα «Το μικρό χρονικό του Σχολείου Ρομπάτων (Μερότης) Πωγωνίου» Μια καταγραφή πληροφοριών για την εκπαίδευση των παιδιών των Ρομπάτων.

ΣΥΝΟΡΙΟΦΡΟΥΡΟΙ
ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ

Τοποθετήθηκαν στο Τμήμα Κεφαλοβρύσου οι 50 νέοι συνοριοφρουροί των τελευταίων προλήψεων στα πλαίσια των μέτρων λειτουργίας του νέου θεσμού των Συνοριακών Φυλάκων και ανάλαβαν υπηρεσία.

ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Τελευταία ανακοινώθηκε ότι καταργήθηκαν τα Μεταβατικά Αποσπάσματα της Αστυνομίας. Μερικά από αυτά εφερόντο με έδρα χωριά της επαρχίας μας. Τα αποσπάσματα αυτά είχαν συσταθεί για την ανάσχεση του κώματος λαθρομεταναστών εξ Αλβανίας στα σύνορα αλλά στην πράξη η δράση τους καλύπτει σχεδόν όλη την Ήπειρο. Τώρα το κληρί των λαθρομεταναστών θα το αναλάβει εξ ολοκλήρου το σώμα Συνοριακών Φυλάκων.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΑΡΧΙΣΟΥΝ
ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ

Μετά από 2 σχεδόν χρόνια, από την θρυλική επίσκεψη του Υπουργού Πρόνοιας στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιάς, θα αρχίσουν οι επισκέψεις του κτρίου. Όπως είναι γνωστό το Κέντρο είχε χαρακτηρίσει το Κέντρο ως "Εθνικό Θάρο" και έδωσε εντολή να διατεθεί αμέσως ένα ποσό και να γίνει μελέτη για να αρχίσουν οι επισκέψεις του κτρίου. Δεν πρέπει να είμαστε ευτυχισμένοι που μία τέτοια επείγουσα εντολή του Υπουργού είχε αυτή την τύχη από τις Υπηρεσίες. Και ασφαλώς όλους τους προβληματίσει αυτό το περιστατικό για την τύχη που έχουν άλλες εντολές για την προώθηση των έργων στην περιοχή μας. Αλλά, έτσι και τώρα, και χειμώνα, ως γίνονται σύντομα οι εργασίες για να μη λείπει το έργο για καθυστερήσεις και αναστολές.

ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΙ ΕΝΑΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ
ΣΕ ΜΙΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ!

Αυτό είναι το κατόντημά μας! Ένα κράτος, επί ενάμιση χρόνο, δεν μπορεί να στείλει έναν υπάλληλο, διευθυντή του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιάς. Για ένα Έδραμα Πρόνοιας που ο ίδιος ο αρμόδιος Υπουργός το ονόμασε Εθνικό Θάρο! Οι υπάλληλοι ορμήνουν και τα συντεχνιακά τους όργανα και τα διάφορα αρμόδια... Συμβούλια αντιδρούν ακόμη και στην περίπτωση που δύο δάσκαλοι δαγέθηκαν να υπηρετήσουν αρκεί ο χρόνος της εκεί υπηρεσίας να θεωρηθεί χρόνος στην οργάνωσή τους θέση. Αυτά τα Συμβούλια και αυτό το Κράτος που δικαιολογεί χωρίς να αντιδρά στις αποσπασμένες υπαλλήλων σε πολιτικά γραφεία και στις πολλαπλές απασχολήσεις από το υπηρεσιακό έργο των εκλεγμένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αρνούνται την ευθύνη λειτουργία μιας άλλης Κρατικής Υπηρεσίας με τον ίδιο σκοπό και μάλιστα σε τομέα Κοινωνικής Πρόνοιας. Μήπως πρέπει να ζητηθεί από τοΑργυρόκαστρο να στείλουν από εκεί έναν από τους Ελληνοδόσκαλους που έμειναν χωρίς δουλειά να αναλάβει την διεύθυνση του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιάς; Έτσι και προσωρινά μέχρι να ορίσουν το...ΦΑΡΟ! Και για να υπηρετήσουν τα παιδιά που τα περισσότερα είναι από τη Δόρδα Ήπειρο!

ΠΑΝΟΣ ΧΡ. ΖΩΪΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ειδικός προσθετολόγος

Λαοκαρίου 110 - Καλλιθέα

Τηλ.: 9522221 - 094 774664

ΤΟ "ΔΩΔΩΝΑΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ" ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
"Αναγέννησις-Σουλιάτισσα" ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΣΤΟΝ ΔΟΛΙΩΤΗ κ. ΗΛΙΑ ΜΠΕΤΖΙΟ

Ο Ηπειρωτικός Σύλλογος Αμερικής "Αναγέννησις-Σουλιάτισσα" αποφάσισε να απονέμει τιμητική διάκριση, το "Βραβείο Δωδώνης", σε διακεκριμένους Ηπειρώτες ανά τον κόσμο που διακρίθηκαν στην προώθηση και διατήρηση των Ηπειρωτικών αρετών και αξιών και οι οποίοι διακρίθηκαν στα γράμματα, στις τέχνες, στην επιστήμη, στον επιχειρηματικό τομέα και στην κοινωνική και ανθρωπιστική των προσφορές, σαν μία έκφραση εκτίμησης και αναγνώρισης στην καθολική των προσφορά. Δια πρώτη φορά θα απονεμηθεί σε δείπνο που θα δοθεί από τον Σύλλογο στις 26 Φεβρουαρίου 2000 στο ξενοδοχείο Χίλτον στη Νέα Υόρκη και πρώ-

τος τιμώμενος είναι ο συμπατριώτης μας, ο Δολιώτης, κ. Ηλίας Μπέτζιος για την συνολική προσφορά του. Ο κ. Ηλίας Μπέτζιος μετανάστευσε στην Αμερική το 1955 και έχει αναπτύξει πλούσια δράση στον ομογενειακό χώρο τόσο στα διάφορα συλλογικά όργανα όσο και σαν επιχειρηματίας. Τιμά το Ηπειρωτικό όνομα στην ομογένεια, είναι ένας γνήσιος εκφραστής του Πωγωνήσιου ήθους και της φιλοπατρίας, ένα παράδειγμα εργασίας και επιτυχημένης επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η βράβειση του από το Σύλλογο "Αναγέννησις-Σουλιάτισσα" γεμίζει χαρά και τους Δολιώτες και όλους τους Πωγωνήσιους.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΧΩΜΑΤΕΡΕΣ;

Ακόμη η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν αποφάσισε να χωροθετήσει τις χωματερές. Τους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμάτων (ΧΥΤΑ) όπως τους λένε. Αν και η μελέτη έχει παραδοθεί εδώ και περισσότερο από ένα τρίμηνο δεν αποφασίστηκε που θα γίνουν οι χωματερές και κάποιοι χώροι συγκέντρωσης και μετακομιδής των σκουπιδιών. Κανείς Δήμος και Κοινότητα δεν θέλει τα σκουπιδιά στην περιοχή του και όλοι τα θέλουν στην αυλή του... γείτονα. Δεν είναι μυστικό πως ακούστηκε η επαρχία μας σαν ένας τόπος δημιουργίας ενός από τους τρεις προβλεπόμενους από τη μελέτη Χ.Υ.Τ.Α. Δηλαδή χώρος για την απόθεση σκουπιδιών από το ένα τρίτο των οικισμών του Νομού. Τα σχόλια ως τα κάνουν οι αναγνώστες και συμπατριώτες μας για το τι θα γίνει αν συμβεί κάτι τέτοιο. Η απαξίωση του Πωγωνίου και η μη ανάπτυξη του δίνει τη βάση για μία τέτοια μεταχείριση. Ας επαγρυπνούν οι αντιπροσωπευτικοί φορείς μας και οι άρχοντές μας.

ΣΤΟ ΑΚΡΙΤΙΚΟ ΦΥΛΑΚΙΟ ΔΡΥΜΑΔΩΝ
ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΤΟΙΚΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τα μέσα Δεκεμβρίου και με την ευκαιρία αγιασμού των πρόσφατα ανακαινισθειών εγκαταστάσεων του φυλακίου Δρυμάδων τιμήθηκε από την Μερραρχία ο μοναδικός κάτοικος του χωριού συνταξιούχος δάσκαλος κ. Σπύρος Μπάκος στο οποίο απονεμήθηκε ειδική πλακέτα. Στην τελετή παραβρέθηκαν, ο

Μητροπολίτης Δρυ'νουπόλεως Πωγωνιάς και Κόνιτσης κ. Ανδρέας ο οποίος και επέλεξε τον αγιασμό, ο Μερραρχος κ. Παν. Ρούσος και άλλοι εκπρόσωποι των Αρχών. Ο διοικητής του Ταγμάτος αναφέρθηκε στο ιστορικό του φυλακίου, ακολούθησε ξενάγηση και στη συνέχεια μικρή δεξίωση.

ΠΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ ΤΟ ΓΕΝΑΡΗ

Μεγάλες παγωνιές, κρύο, βροχές και κακοκαιρία επικράτησαν σχεδόν όλο το Γενάρη στο Πωγωνί. Δεν έλειψε και το χιόνι που λόγω του παγετού έκανε επικίνδυνους

τους δρόμους. Η κτηνοτροφία αντιμετώπισε κάποιες δυσκολίες γενικά όμως δεν διαταράχθηκαν σοβαρά προβλήματα στην επαρχία μας.

ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟ ΔΩΔ. ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Αν και δεν ήταν πολύ το χιόνι στην περιοχή του Δήμου Άνω Πωγωνίου ο Δήμος αντιμετώπισε με επιτυχία την κατάσταση στους δρόμους. Σε αυτό, ολοι αναγνώρισαν την συμβολή του αντιδημάρχου Άνω Πωγωνίου κ. Κωνίνο Γκέγκα ο οποίος αξιοποίησε αποτελεσματικά τον τεχνικό εξοπλισμό του Δήμου και με προσωπική εργασία διατήρησε ανοιχτούς τους δρόμους του Δήμου.

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ Ν.Α.Ι. ΓΙΑ
ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΔΡΥΜΑΔΩΝ

Θετικά γνωμάτευσε το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ιωαννίνων για τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που αφορά στην κατασκευή και λειτουργία του έργου της παράκαμψης των Δρυμάδων (οδός Σταυροσκιάδι-Δρυμάδες -Σύνορα). Η βελτίωση του δρόμου αυτού προβλέπεται και για την λειτουργία του Μεθοριακού σταθμού Δρυμάδων. Αυτή η γνωμάτευση όμως προς το παρόν δεν λείπει τίποτε αφού ακόμη δεν έγινε η μελέτη του δρόμου και οι πιθανώς μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Π.Ε.Χ.Δ.Ε. το οποίο ακόμη δεν αποφάσισε πότε θα εκτελεστεί το έργο.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ
ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΥΜΑΔΕΣ
...ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ!

"Πράσινο φως" έδωσε η Νομαρχιακή Επιτροπή Ιωαννίνων για την εκτέλεση του έργου της κατασκευής του οδικού διύτου προς τον Μεθοριακό Σταθμό Μέρτζανης σε συνεννόηση της στα μέσα Δεκεμβρίου. Το έργο είναι προϋπολογισμού 1.600.000.000 δραχμών και οι εργασίες προχωρούν. Για τις Δρυμάδες που είναι στην ίδια απόφαση.....αναμενείται!

Ο ΔΡΟΜΟΣ
ΑΕΤΟΠΕΤΡΑ-
ΛΑΒΔΑΝΗ

Η Νομαρχιακή Επιτροπή Ιωαννίνων ενέκρινε νέες συμβάσεις για συμπληρωματικές εργασίες για βελτίωση-ασφαλτόστρωση στο δρόμο Αετοπέτρα-Λαβδανή. Όπως φαίνεται αργά αλλά με συνέπεια.

ΕΡΓΑ ΣΤΗ ΡΟΥΨΙΑ

Σε εκτέλεση βρίσκονται έργα στο Δημοτικό Διαμέρισμα Ρουψίας. Με δαπάνη 4 εκατομμυρίων δραχμών ανακαινίζεται αίθουσα του χωριού στο κωμείο και για άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Επίσης εγκρίθηκε ποσό 3.000.000 δραχμών για την αλυσίδα του ερωτηρίου δικτύου ύδρευσης.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΤΕΛΗ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Λιγάκι πιοσχερές οι αυξήσεις των τελών καθαριότητας που επέβαλε κατά πλειοψηφία το Δημοτικό Συμβούλιο Δελβινάκιου για τον καινούριο χρόνο. Οι αυξήσεις για τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού αρχίζουν από 50% και φθάνουν για ορισμένα διαμερίσματα έως και το 250%!

ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΟΥΝΑΡΗ 2 (ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ)

Δέχεται καθημερινώς 9-1 π.μ. και 6-8 μ.μ.
εκτός από απογεύματα Δευτέρας-Τετάρτης που θα δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 30404, κιν.: 093-823338

Σύμβαση με όλα τα Ταμεία

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΡΥΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ

Γράφει ο Αθ. Δέμος, φιλόλογος

Μέρος 2ον

Το πρώτο Γυμνάσιο στεγάστηκε σε Τούρκικο ανατλάξιμο κτίριο που διέθετε 7 αίθουσες διδασκαλίας. Προπολεμικά το Γυμνάσιο ήταν εξοπλισμένο με πολλά εποπτικά μέσα φυσικής, Χημείας, Γεωγραφίας. Διδάσκονταν ακόμη και Γαλλικά, Μουσική και Τεχνικά από καθηγητές της ειδικότητας. Από το Γυμνάσιο Πωγωνιανής πέρασαν διακεκριμένοι καθηγητές και οι μαθητές διακρίθηκαν σε όλους τους τομείς.

Το 1958 έγινε κίνηση για την ανέγερση νέου κτιρίου. Ο Σπύρος Κωστούλας και η Ευδοκία Γκιώσου πρόσφεραν για το σκοπό αυτό την έκταση που χρειαζόταν και οι ομογενείς της Αμερικής με την πρωτοβουλία του Βασ. Πλιάτσικα συγκέντρωσαν ένα σημαντικό ποσό. Το 1963 το κτίριο ήταν έτοιμο και στολίζει σήμερα την είσοδο του χωριού.

Στα χρόνια που ακολούθησαν την ίδρυση του Γυμνασίου και μέχρι σήμερα ο Φιλεκαπιδευτικός Σύλλογος συνέβαλε αποφασιστικά στην υπόθεση του Γυμνασίου. Διατηρούσε το Γυμνασιακό Οικοτροφείο και έφθασε μία περίοδο να λειτουργεί τέσσερα συγκροτήματα οικοτροφείων, δύο αρρένων και δύο θηλέων με 500 περίπου μαθητές και μαθήτριες. Με τη συνδρομή του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας λειτουργούσαν αντίστοιχα αναγνωστήρια, φροντιστήρια και χώροι ψυχαγωγικών εκδηλώσεων. Ο Φιλεκαπιδευτικός Σύλλογος για αρκετά χρόνια λειτουργήσε και φροντιστήριο Αγγλικής Γλώσσας. Το 1972 θεμελιώθηκε η νέα Μαθητική Εστία του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας. Είναι το μεγαλοπρεπές και εντυπωσιακό αυτό συγκρότημα όπου στεγαζόταν σήμερα μαθητές και μαθήτριες και οι Σχολές του Ιδρύματος Ιω. Λάτση. Η ιστορία του χωριού για 70 χρόνια συνδέεται με τη λειτουργία του Γυμνασίου. Χιλιάδες μαθητές του έχουν αποθέσει κάπου στη μνήμη τους ένα κομμάτι από τη ζωή τους στην Πωγωνιανή από όπου ξεκίνησαν την σταδιοδρομία τους. Και ο Κων. Κωστούλας καταλήγει: Η Πωγωνιανή μετά την απελευθέρωση (1913) και τη χάραξη των συνόρων με το νεοσύστατο κράτος της Αλβανίας, αναδείχθηκε σ' ένα μορφωτικό κέντρο, σ' έναν πνευματικό χώρο της Επαρχίας, αλλά και των ξεκομμένων από τον εθνικό κορμό Ελληνικών χωριών Πωγωνίου, Δερόπολης, Δελβίνου, Αγ. Σαράντα κ.ά. και σήμερα το Δημοτικό Σχολείο, το Γυμνάσιο, το Λύκειο και οι Σχολές Λάτση συνεχίζουν αυτό το έργο με τη μόρφωση και

των νέων από τη Β. Ήπειρο.

Με την παιδεία και την πνευματική ζωή της Πωγωνιανής συνδέεται και η ύπαρξη και λειτουργία του Εθνικού Οικοτροφείου. Ιδρύθηκε το 1923, δηλαδή ένα χρόνο νωρίτερα από το Γυμνάσιο. Σκοπός της ίδρυσης ήταν η φιλοξενία ορφανών και απώρων και προσφύγων παιδιών. Στα πρώτα χρόνια είχε προσφύγους από τη Μ. Ασία και την "Αλβανοκρατούμενη Ήπειρο". Στα επεξεργασμένα χρόνια λειτουργίας του το ίδρυμα πρόσφερε μεγάλες υπηρεσίες στα απροστάτευτα παιδιά παρέχοντας στέγη, τροφή, περίθαλψη, στοργή και αγάπη. Η προσφορά αυτή συνεχίζεται και σήμερα με τη νέα ονομασία: "Κέντρο Παιδικής Μέριμνας". Φιλοξενούνται μαθητές και μαθήτριες, πολλοί από τους οποίους είναι Βορειοηπειρώτες.

Τα υπόλοιπα τρία χωριά έχουν το θλιβερό πρόνιομο να ανήκουν στα 30 σχεδόν χωριά του Πωγωνίου, στα οποία δεν λειτουργεί πλέον δημοτικό σχολείο. Είναι όμως απαραίτητο να αναφερθούμε στο παρελθόν. Να ιδούμε τι έγινε στα χρόνια που πέρασαν μέχρι την ημέρα που έκλεισε για πάντα η πόρτα των σχολείων και έμειναν έρημα, όπως οι χελιδονοφωλιές το χειμώνα...

Για το Δολό έχουμε μόνον μία πηγή πληροφοριών, το έργο του Νίκου Υφαντή "Το Δολό στο Πωγωνίον". Μετά τον 17ον αιώνα υπάρχουν κάποια στοιχεία σχολικής ζωής στο Δολό. Η παράδοση αναφέρει ότι οι παπάδες γίνονταν και δάσκαλοι στους νάρθηκες (χαγιάτια) των εκκλησιών. Έτσι και στο Δολό. Το σχολείο πρωτολειτούργησε στο νάρθηκα της εκκλησίας. Οι μαθητές κάθονταν σταυροπόδι πάνω στις πέτρινες πλάκες, κοιτάζοντας τον παπα-δάσκαλο, καθισμένο σε ξύλινο κάθισμα. Τις βροχερές χειμωνιάτικες μέρες στο βάθος του νάρθηκα άναβαν φωτιά. Τα ξύλα τα έφερναν τα παιδιά. Αργότερα χτίστηκαν ξεχωριστοί χώροι, οικήματα μικρά, που τα χρησιμοποιούσαν για σχολεία. Χαμηλά, με ξύλινα πατώματα ή στρωμένα με χώμα και με μικρά παράθυρα, με γωνιά ξεχωριστή. Στην άκρη υπήρχε ένα ξύλινο σκαφιδωτό δοχείο, κοντό, γεμάτο ψιλή άμμο, πάνω στην οποία χάραζαν με το δάκτυλό τους τα παιδιά τα γράμματα. Όταν ήθελαν να τα σβήσουν, χρησιμοποιούσαν ένα κινητό ξύλινο σβηστήρι. Στο αμμοδοχείο έγραφαν τα παιδιά τα γράμματα και ό,τι ο ερμηνευτής δασκαλός νόμιζε απαραίτητο.

συνεχίζεται

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΙΕΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΑΡΜΠΑ ΧΙΛΙΟ

Ανιψιέ Κώστα Κωστούλα που μας πληροφορείς για ούλα με την Πωγωνία τη φωνή με ακρίβεια και υπομονή

Όλοι οι Πωγωνήσιοι τώρα στο εξωτερικό κι' εδώ στη χώρα καρτερούν εφημερίδα για τα νέα απ' την πατρίδα.

Κι' αν ρημάξαν τα χωριά μας εκεί βρίσκεται η καρδιά μας στα ξένα που βοσκομαστε συχνά ανταμώνωμαστε.

Και υποσχέσεις δίνουμε πως τα χωριά δεν τ' αφήνουμε με συλλόγους κι' αδελφότητα βοηθάμε εκκλησίες και κοινότητα.

Έτσι μαυτή μου τη γραφή στέλνω σε όλους μιά ευχή Ειρήνη υγεία χαρά ευτυχία στη νέα μας χιλιετία.

Θεσσαλονίκη
Αχ. Μάρης
ΡομπινοΜεσοπείας

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Λίγα τετράστιχα υμνητικά και ευχητικά από μένα στον Δεσπότη μας, στον Διευθυντή μας και στο προσωπικό αφιερωμένα. Που μας φροντίζουν να καλοπερνάμε. Δηλαδή, να τρώμε, να πίνουμε τα γηρατειά μας να γλεντάμε.

Μας έχουν όλες τις φροντίδες και είναι όλοι τους ατίσιδες. Μα και η τόση νοστήμαδα της καλομαγειρικής από την τέχνη των χεριών Μαρίας και Βασιλικής.

Τα φαγητά τους ζάχαρι και μέλι που τρώμε εμείς τα γερόντια μέλη. Εκατό πενήντα χρόνια θα πάμε αφού τόσο πολύ καλοπερνάμε.

Μικρό είναι τούτο το χαρτί, δεν έχει σημασία, αν τα γραφτά είναι σωστά έχουν μεγάλη αξία.

Την άδειά τους αν ήξευρα, γιαυτά που έχω γράψει, τότε θα έγραφα ακόμη. Μα γιαυτά ζητώ συγγνώμη. Γειά και χαρά τους, με την καλή καρδιά τους Ο Χριστός και η Παναγία κοντά τους.

Γιάννενα. Παπα-Χρήστος Μάτσιος

Σημ. Συντ. Στο γηροκομείο Ιωαννίνων φιλοξενούνται και μερικοί Πωγωνήσιοι.

ΠΟΥ Θ' ΑΚΟΥΣΤΟΥΝ;

Σε απάντηση στο "που θ' ακουστούν;", του περασμένου φύλλου της εφημερίδας "Η Φωνή του Πωγωνίου", Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου, σας πληροφορούμε πως στην Πωγωνιανή ακούστηκαν τα κάλαντα τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά από τρεις παρέες μικρών παιδιών. Οι δύο παρέες ήταν από ντόπια παιδιά και η τρίτη από παιδιά που ήρθαν από την Αθήνα, μαζί με τους γονείς τους 3-4 οικογένειες, περισσότερο για να πούν τα κάλαντα στο χωριό. Γύρισαν όλο το χωριό, αλλά αρκετά σπίτια ήταν κλειστά, άλλοι απουσίαζαν λόγω του χειμώνα που φεύγουν και άλλοι λόγω των εορτών που πήγαν στα παιδιά τους στις μεγάλες πόλεις. Γεγονός είναι πάντως ότι και εφέτος ακούστηκαν τα κάλαντα στο χωριό μας.

Γ.Π.

Σημείωση της εφημερίδας: Καταγράφουμε το χρονικό και θα το συμπληρώναμε με οποιαδήποτε άλλη πληροφορία για τέτοια εμφάνιση στα χωριά του Πωγωνίου σαν μιά ακτινα ελπίδας στην παγωνιά του ερημικού χειμώνα.

ΠΩΓΩΝΙ 1900-1999: ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΘΥΣΙΩΝ, ΑΙΜΑΤΟΣ, ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ

Με την ανατολή του 2000 μπήκαμε στον 21ο αιώνα του ημερολογιακού χρονολογίου. Ο 20ος αιώνας πέρασε εξ ολοκλήρου στην ιστορία και έγραψε τον απολογισμό του και τα πεπραγμένα του. Ο αιώνας αυτός πέρασε και από το Πωγωνί μας και αφήσε με τα χρονοσήμαντά του σφραγίδες και χνάρια περασμένα στις σελίδες της δικής του ιστορίας. Τι έγραψε η ιστορία του Πωγωνίου στα εκατό αυτά χρόνια; Οι πρόγονοί μας έζησαν τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας με όλες τις δυσκολίες, τα δεινά, την καταπίεση και τον φόβο της μακροχρόνιας σκλαβιάς. Τα τελευταία αυτά χρόνια όμως γράφονται και στα χρόνια της μεγαλύτερης ανάπτυξης του Πωγωνίου με τον μεγαλύτερο πληθυσμιακό δείκτη και την γενική ανοικοδόμηση των χωριών. Το 1913 όσοι ζούσαν είχαν το προνόμιο να δοκιμάσουν την χαρά της απελευθέρωσης από τον Τούρκικο ζυγό και αυτό αποτελεί το πρώτο μεγάλο γεγονός του 20ου αιώνα για το Πωγωνί. Η χαρά όμως αυτή έμεινε μισή αφού τελικά ένα κομμάτι του Πωγωνίου και ένας αδελφός πληθυσμός έμειναν έξω από τα σύνορα και οι τότε πρόγονοί μας δοκίμασαν την αγωνία της οριοθέτησης των συνόρων μέχρι να οριστικοποιηθούν στις σημερινές πυραμίδες. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ακούστηκαν τα σύνορα στο Καλπάκι. Τα χρόνια που ακολούθησαν, το Πωγωνί δοκιμάστηκε από την μετανάστευση, την προσφυγιά από την Β. Ήπειρο, μια μικρή Ιταλική κατοχή, τις γενικότερες συνέπειες των Βαλκανικών πολέμων με πολλές στερήσεις, θυσίες και διωγμούς των ομογενών μας στην Πόλη. Μια ανούσια Πωγωνισιακή παροιμία στην Κωνσταντινούπολη, που ήταν ο προποδότης των χωριών μας σχεδόν διαλύεται και στερεί από πόρους και εισφορές για κοινωνικά έργα τα χωριά και τους κατοίκους. Πολλοί Πωγωνήσιοι της Πόλης γίνονται πάλι μετανάστες στην Αθήνα, στην Αίγυπτο, στην Αμερική όσοι δεν γυρίζουν στα χωριά στερημένοι περιουσίας και μέσων. Η μικρασιατική εκστρατεία είναι ακόμη μία δοκιμασία για τους Πωγωνήσιους της Πόλης και το Πωγωνί γνωρίζει μία ακόμη πληθυσμιακή αποδυνάμωση σε οικονομικά μέσα και ανθρώπους. Η κλίμακα των απογραφών πληθυσμού βεβαιώνει με συνεχή μετά την απελευθέρωση πτώση του πληθυσμού. Ο μεσοπόλεμος τρέπει τους Πωγωνήσιους στα μεγάλα αστικά κέντρα της Ελλάδας, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και άλλα. Ακολουθούν οι

προετοιμασίες αντιμετώπισης ενός νέου πολέμου από την Ιταλία μέσω Αλβανίας. Η περίοδος αυτή βρίσκει το Πωγωνί σε κατάσταση εκστρατείας και οργανώσεως αμυντικών έργων από το 1937, κάτι που δεν βοηθάει στην ανάπτυξη του ενώ συγχρόνως η διαρροή του πληθυσμού συνεχίζεται. Ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος φέρνει το Πωγωνί στην πρώτη γραμμή των συγκρούσεων και γνωρίζει τις καταστροφές και τα δεινά του πολέμου από την πρώτη ώρα της κηρύξεώς του. Δοκιμάζει την πρώτη κατοχή από τους Ιταλούς και την ομηρεία Πωγωνήσιων, μερικοί από τους οποίους έφθασαν μέχρι την Ιταλία και Γιουγκοσλαβία. Το Πωγωνί γίνεται πεδίο μαχών όπου τα στρατευμένα παιδιά και οι κάτοικοι του πληρώνουν με θυσίες και αίμα εκείνον τον αγώνα μέσα στο σπίτι τους. Η κατοχή που ακολουθεί προσθέτει νέα δεινά για τους Πωγωνήσιους και τα γεγονότα των εσωτερικών συγκρούσεων δεν αφήνουν τους Πωγωνήσιους να χαρούν και αυτήν την απελευθέρωση. Ενώ συνεχίζεται η μετανάστευση προς το εξωτερικό και το εσωτερικό το Πωγωνί γνωρίζει τα ασφυκτικά μέτρα ελέγχου του παραμεθρίου χώρου για να ακολουθήσει μιά ακόμη αφαιρέση πληθυσμιακή με την γενική μετανάστευση στην Γερμανία αλλά και προς Καναδά, Αυστραλία και Αμερική. Για να φθάσουμε στην τελευταία δεκαετία του αιώνα με την κατάρρευση του Αλβανικού καθεστώτος με το μεγάλο κύμα προσφύγων και τους λαθρομετανάστες και άλλα παρεπόμενα γεγονότα που μετέτρεψαν το Πωγωνί σε μία επικίνδυνη και ανασφαλή περιοχή. Ο 20ος αιώνας για το Πωγωνί είναι μία περίοδος θυσιών, πόνου, αίματος, στερήσεων, καταστροφών, μετανάστευσης και εγκατάλειψης. Άρχισε τον 20ο αιώνα με πληθυσμό 23000 κατοίκων και έκλεισε τον αιώνα με λιγότερους από 4000 κατοίκους. Αυτός είναι ένας σύντομος ιστορικός απολογισμός του 20ου αιώνα για το Πωγωνί μας. Αλλά ως μη σκοτώσουμε την ελπίδα του τόπου μας με την αρχή του νέου αιώνα. Είναι κι' άλλοι τόποι σαν τον δικό μας. Ας γεμίσουμε τις μπαταρίες της ελπίδας και της προσδοκίας για κάτι καλύτερο. Ας μη πάνε χαμένες οι τόσες θυσίες των προγόνων μας. Ίσως ο τόπος μας χρειάζεται και κάποια δική μας θυσία από αυτά που κερδίσαμε από τους κόπους και τον μόχθο και τις θυσίες και στερήσεις των προηγούμενων γενεών.

Κ.Χ.Κ.

ΤΟ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΟΓΟΖΙΟΥ - ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Δεν γνωρίζουμε βέβαια που βρίσκεται το θέμα του υδροηλεκτρικού έργου Ρογοζίου αφού ο Δήμος Δελβινιακού δεν επιθυμεί να ενημερώσει τουλάχιστον τους συμπολίτες, αλλά και όλους τους Πωγωνήσιους για ένα έργο που αναπτυξιακά ενδιαφέρει όλους, μιά και σύντομα, όπως λένε, όλο το Πωγωνί θα αποτελεί ένα Δήμο. Η εφημερίδα μας καταγράφοντας την ιστορία της επαρχίας μας και για την ιστορία αυτού του έργου ανασύρει από την παλιά εידησιογραφία μερικά δημοσιεύματα και προσπάθειες παλαιότερων μου λάτρευαν το Πωγωνί και αγωνιζόνταν γιαυτό με πάθος. Ο Μεγχιουλιώτης Σταύρος Καραδήμας, που μας άφησε δείγματα γραφής για το Πωγωνί, έδωσε το παρόν και στον αγώνα για το υδροηλεκτρικό έργο του Πωγωνίου τότε που δεν άναβε ούτε ένας ηλεκτρικός λαμπτήρας στην επαρχία μας. Για την ιστορία λοιπόν αντιγράφουμε:

Εφημερίδα ΒΗΜΑ 4 Φεβρουαρίου 1959

Ο κ. ΣΤΑΥΡΟΣ Π. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ εκ Περιστερίου Πωγωνίου Ηπείρου εις επιστολήν του τονίζει την άμεσον ανάγκη να αξιοποιηθούν τα παραμεθόρια χωριά του Πωγωνίου Ηπείρου, όπου οι πηγές Ρογοζίου των οποίων τα ύδατα δύνανται, τονίζει, να κινηθούν γεννητρίως παραγωγής ηλεκτρισμού και να αρδεύσουν συγχρόνως περίπου οκτώ χιλιάδες στρεμμάτων γής επτά παραμεθρίων κοινοτήτων και τούτο με μόνην δαπάνην μικροτέρων των δύο εκατομμυρίων. Η δαπάνη αυτή, συνεχίζει, δέον να διατεθῇ δια τον ηλεκτροφωτισμόν και την ανάπτυξιν των χωριών αυτών, διότι και εθνικοί ακόμη λόγοι επιβάλλουν να γίνη τούτο δια τα καταστραφέντα παραμεθόρια Ελληνικά χωρία, όταν εστώ και υποτυπώδως ηλεκτροφωτίζονται τα έναντι εις το Αλβανικόν έδαφος αλύτρωτα χωρία

Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ 1 Απριλίου 1959: Η ΕΚΠΛΗΣΙΣ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Επτάσιν των Ελληνοαλβανικών συνόρων ευρίσκονται αι πηγαί Ρογοζίου και τα αττίθαθα νερά του ποταμού που δημιουργείται απ' τας πηγὰς αυτές χύνονται εις τα αλύτρωτα χωρία της Δροπόλεως

Βορείου Ηπείρου. Όποιος επισκέπτεται το γραφικότατο τοπίο της περιοχής Πωγωνίου, όπου ευρίσκονται αι πηγαί Ρογοζίου, αντιλαμβάνεται, ότι επείγει η αξιοποίησις τού αναβλύζοντος εκεί πλεύσιου λευκού άνθρακος.

Αι παραμεθόρια Κοινότητες, ως και αι εν Αθηναις αδελφότητες της επαρχίας Πωγωνίου ζητούν από πενταετίας τόσον από το υπουργείον Βιομηχανίας, όσον και από τη ΔΕΗ να μετατραπούν αι ανωτέρω πηγαί εις πραγματικών χειμάρρων φωτός-ως προβλέπει η μελέτη του μηχανικού του Γραφείου Νομομηχανικού Ιωαννίνων-που δύνανται να κινηθούν τας γεννητρίως παραγωγής ηλεκτρικής δυνάμεως με φυσικήν ροήν και με δαπάνην παραπλησίαν των 2.000.000 δραχμών. Οι αρμόδιοι είναι αδύνατον να συλλάβουν την πολυσύνθετη μορφή των έργων αυτών εάν δεν επιχειρήσουν μίαν έξοδον εξ Ιωαννίνων 55 χιλιομέτρων. Όλα τα παραμεθόρια χωρία θα προμπεθούν φωτισμόν και ηλεκτρικήν δύναμιν, αλλά θ' αρδευθούν και 6.500-8.000 στρέμματα γονίμου γης επτά κοινοτήτων. Τα υδροηλεκτρία έργα Ρογοζίου πρέπει να προγραμματισθούν ενόσ του έτους, εξευρισκομένης της σχετικής πιστώσεως και προς τούτο να δείξη η Πολιτεία δια των εγκεφάλων της κατανόησιν, καλήν διάθεσιν και γοργότητα αντιλήψεως, διότι θ' αναμορφωθῇ ολοκληρως η παραμεθόριος περιοχή. Αι κοινότητες που ευρίσκονται επί της οροθετικής γραμῆς δοκιμάζουν πικρίαν και εθνικήν μείωσιν, βλέπουναι τα σκλαβωμένα χωρία ης κοιλιάδος του Δρίνου να έχουν ηλεκτρικόν φως και η ελληνική περιοχή να πλέει εις τα βαθύ σκοτάος. Είναι απαράδεκτο και εξοργιστικό να μη δίδεται η δέουσα προσοχή και εις αυτήν την επιθυμίαν-θέλησιν της Α.Μ. της Βασιλέως Φρειδερίκης, που εἶπε να εξερεθῇ τῆρος ηλεκτροφωτισμού των παραμεθρίων δια της μεταφοράς δυνάμεως απ' το Λούρο η να λυθῇ το θέμα τῆς κοιλιάς, όταν εἶδε, κατά την ἐπισκεψίν των "Σπινών του Πασιού" ηλεκτροφωτισμένα τα χωρία της Β. Ηπείρου. Εθνική σκοπιμότης-ανάγκη επιβάλλει την άμεσον αντιμετώπισιν του θέματος.

ΣΤΑΥΡΟΣ Π. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Να γράψω σήμερα μερικά ρητά και σοφά λόγια που θυμάμαι από την ιστορία που μάθαμε και από τη ζωή.

Όπου γης και Πατρίδα, Ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος. Την προδοσίαν πολλοί ηγάπησαν, τον προδότην ουδείς. Στον κόσμο τον σημερινό φύλα δεν υπάρχει όσοι σε πλησιάζουν κάποιο συμφέρον θάχουν. Όταν έχεις σε θάβουν όλοι, όταν δεν έχεις, που σε είδα που σε ξέρα. Όταν γηράσκει ο άνθρωπος χάνει και συγγενείς και φίλους. Κοινή γαρ η τύχη και το μέλλον σφραγισμένο είναι ο Ισοκράτης. Η μεγαλύτερη χαρά είναι της μουσικής. Τα πάντα ρεί-είπε ο Ηρόκλιτος. Τη ζωή να την περνάμε όπως έρχεται, γιατί ποτέ δεν έρχεται όπως τη θέλουμε. Το γέλιο είναι φάρμακο, ο ύπνος επίσης. Όταν βγαίνεις έξω να παίρνεις ύψος ενθουσιώδες για να σε αγαπούν. Το θέατρο απεικονίζει τη ζωή. Εξετάσεις δίνουμε οι άνθρωποι καθημερινά στη ζωή και να είμαστε γεμάτοι καλοσύνη και ανθρωπιά. Τον ζωντανό το χωρισμό οι Γάλλοι τον θεωρούν μισό θάνατο. Ο χρόνος φθαρει τον άνθρωπο ενώ αυτός δεν παθαίνει τίποτε. Ο Πλάτων είπες: μέριμνα των ανθρώπων πρέπει να είναι η αρετή όχι ο πλούτος, γιατί ο πλούτος περνά από χέρι σε χέρι ενώ η αρετή παραμένει για πάντα σε κείνον που την επιδιώκει. Ο Σοφός πρέπει να είναι αγαθός και ανεξάρτητος. Στη ζωή πάντα πρέπει να ξεχνάς και να συγχωρείς. Ο έρωτας θερμαίνει όλες τις ασθένειες είτε ο καρδιολογικός Μπαρναρντ από το Γιοχάνεσμπουργκ. Αυτά πεις το παρόν και νόμισε καλά να ξαναγράψουμε.

Παντελής Αρμυρός
Βήσσανη.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Βιβλιοκριτική από τον Κώστα

Γ. Τσιλιμαντό. Φιλολόγο

"ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ"

Αρ. 8 - Φωτογραφικό Λεύκωμα

Πωγωνίου Σειρά 2- Ιωάννινα 1998.

Έχουμε μπροστά μας μία φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων της Πωγωνιανής της παλιάς Βοστίνας. Έργο και αυτό, του εκδότη και συγγραφέα στα πολλά της Πωγωνιανίας βιβλιοθήκης. Πρόκειται για ένα λεύκωμα, ιστορικής σημασίας, από ασπρόμαυρες φωτογραφίες, καλοτυπωμένες, που έχουν απετηρία τις αρχές του αιώνα μας και φθάνουν μέχρι τα πρόσφατα χρόνια. Το μεράκι του αγαπητού Κώστα Κωστούλα, που μόνος του έστησε μια βιβλιοθήκη, τον ώθησε και αυτή τη φορά στην αναζήτηση και ο κόπος του δεν πάει χαμένος. Φωτογραφίες με τάξη και χρονολογική σειρά. Πρόσωπα που πέρασαν το ξύλινο γεφύρι, άγνωστα και σε μας τους παλαιότερους. Αρχοντόσπιτα που έγιναν στάχτες και κανείς δεν υπωψιάζεται την ύπαρξή τους. Δόξες παλιές βυθισμένες στη μάκρη των καιρών, στις αρχές του χρόνου. Κι' έρχεται ξάφνου η χάρτινη αθανασία να ακινητήσει κάθε στιγμή λάμψης, μια στιγμή δράσης, μια στιγμή κοινής συμμετοχής στη χαρά, να μας θυμίσει ποιοί πέρασαν, τι είχαμε και τι μας απέμεινε...

Ως Βοστινιώτης νιώθω βαθιά νοσταλγία ξεφυλλίζοντας τις 32 σελίδες, μεγάλου σχήματος, του λευκώματος και ιδιαίτερη χαρά να κοσμήι τη βιβλιοθήκη μου, δίπλα και στα άλλα της "Πωγωνιανίας

Βιβλιοθήκης".

Τούτο εδώ το βιβλίο, ιδιαίτερα, δεν θα ήπρεπε να λείπει από κανένα βοστινιώτικο σπίτι. Αν ανήκα στο προεδρείο της διευρυμένης πλέον κοινότητας, θα εισηγούμουν να αναλάβει αυτή να διανείμει το έργο, με τον τρόπο της, που θα ωφελοῦσε και την ίδια, τόσο κατά το τοπικό πανηγύρι όσο και στο ετήσιο καθιερωμένο γεύμα που γίνεται τον Αύγουστο. Και μετά όπου υπάρχουν συντοπίτες και κοντοχωριανοί μέσα και έξω από τη χώρα. Είναι ακόμη καιρός.

Ευελπιστώ κάποτε να ιδώ τους ταγούς της νέας κοινότητας να τιμήσουν σε μια ειδική γιορτή, τους πνευματικούς εργάτες αυτού του τόπου και πόση ικανοποίηση δεν θα ένιωθα αν έβλεπα να κάθονται δίπλα-δίπλα οι Κώστας Κωστούλας, Θανάσης Δέμος, Νίκος Υφαντής και Μιχάλης Κολυβάκης. Όλους αυτούς τους ενώνει ένα ρ κοινός στόχος. Η ιστορία και προβολή του τόπου.

Σε λίγο οι ψυχές μας θα κάνουν πανιά. Θα φύγουμε από αυτή τη ζωή με τις προσωπικές διαφορές μας, τις εμπειρίες μας ή θα κάνουμε, επιτέλους, την υπέρβαση και θα δώσουμε τα χέρια.

Ας γίνει το κάλεσμα και όποιος δεν ανταποκριθεί ας έχει το κρίμα στο λαϊκό του. Θα γίνει όμως ποτέ;

ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Από τον γνωστό λογοτέχνη και συγγραφέα κ. Κώστα Σαρδέλη πήραμε το ακόλουθο γράμμα

Αγαπητέ Κε Κωστούλα
Καλή χρονιά με υγεία και ειρήνη.

Από τον κοινό λαμπρό μας φίλο Κώστα Γκούμα έλαβα τα τόσο ενδιαφέροντα και φιλογενή πονήματά σου και σ' ευχαριστώ θερμά.

Σε συγχαίρω ειλικρινά για τη συγγραφική σου δραστηριότητα και τον κοημό σου να αναδείξεις την ακατάβλητη ηπειρωτική ψυχή του πόνου και της σπουδαίας σου δραστηριότητας μέσα από παλαιότερα, αλλά και νεώτερα στοιχεία, αποτέλεσμα της πολυμοχθής και επιμονής ερευνητικής σου προσπάθειας. Εύχομαι να συνεχίσεις προς την ίδια κατεύθυνση ακολουθώντας τ' αρχαία των γνωστών πρωτοπόρων ηπειρωτών ερευνητών και ιστοριογράφων, οι οποίοι ελάμπρυναν με τα έργα τους την Ελληνική Γραμματεία.

Σε συγχαίρω ιδιαίτερα για την εργασία σου "Οι ειδησεογράφοι του Γένους". Πρόκειται για μοναδική και αληθινά

εμπνευσμένη δουλειά, την οποία εύχομαι να μιμηθούν και άλλοι άλλων περιοχών, γιατί παντού όλο και κάτι περισώζεται από παλιές ενθυμήσεις. Οι ενθυμήσεις είναι βιβλιογραφικές καταγραφές πολύ μεγάλης σημασίας και για την τοπική και συχνά για τη γενική ιστορία. Η ταπεινότητά μου, για πρώτη φορά, χρησιμοποιήσε τις ενθυμήσεις για τον Άγιο Κοσμά ως βιβλιογραφικές καταγραφές στην Αναλυτική Βιβλιογραφία μου για τον Πατριοκοσμά. Η εργασία σου αυτή πρέπει να τύχει διακρίσεως από την Νομαρχία Ιωαννίνων γραπτής και χρηματικής. Είναι οντως πρωτότυπη και σπουδαία δουλειά. Σε συγχαίρω και πάλι-συγχαίρω και συγκινούμαι για το παιδί του '40 που θυμάμαι, γιατί είμαι κ' εγώ ένα τέτοιο παιδί- δηλαδή είμουνα παιδί.....

Όλα είναι πλην των άλλων, καλογραμμένα, από έμπειρο και εμπνευσμένο κοντύλι.

Με όλη μου την αγάπη
Κώστας Σαρδέλης

Κάτω Πεύκη-17 Ιανουαρίου 2000.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ 74 ΧΡΟΝΩΝ

Στην εφημερίδα "Ελευθερία" Ιωαννίνων και στο φύλλο 223 της 21ης Ιανουαρίου 1926 θρήκαμε μια ανταπόκριση από την Αθήνα από μία εκδήλωση της Αδελφότητας Ζαροβίνης, μια ανάμνηση από μία εποχή έντονης δράσης των Πωγωνησιακών Σωματείων στην πρωτεύουσα.

Λαχείον 'Αδελφότητος

Ζαροβίνης

'Εν 'Αθήναις

Μας γράφουν εξ 'Αθηνών υπό χρονολογίαν 10 'Ιανουαριου, αττινα και ευχαρίστως δημοσιεύομεν.

«Χθές η ένταῦθα 'Αδελφότης Ζαροβίνης διὰ πρώτην φοράν ἔκαμε τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου της, ἐν τῇ Β' Δημοτικῇ Σχολῇ Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην παρευρίσκοντο πλέον τῶν 200 ατόμων, ἐν οἷς καὶ πολλὰ ἐπίλεκτα μέλη ἐκ τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων Ἡπειρωτῶν. Τοὺς προσερχομένους ὑπεδέχοντο οἱ κ. κ. Χ. Λιόλης, πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος καὶ Β. Κολιόπουλος, γραμματεὺς αὐτῆς. Μερὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐξελέγη τριμελὴς 'Επιτροπὴ καὶ ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις, καθ' ἣν ἐξήχθησαν 5 ἀριθμοὶ οὗτοι δὲ ἐκέρδισαν ὠραία καὶ πολυτέλη δώρα.

Ἡ ὠραία αὕτη Ἡπειρωτικὴ ἑορτὴ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὰ χρονικά τῆς 'Αδελφότητος Ζαροβίνης. Τὸ πλῆθος, μετὰ τὴν λήξιν αὐτῇ, ἤρχισε νὰ διαλύεται ἐπὶ σφηνῶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἀξιωματικὸν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐν λόγω λαχείου. τὸ ὅποιον ἐστέρθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, καθόσον αἱ εἰσπράξεις αὐτοῦ ἀπέβησαν ἰκανοποιητικῶταται.

Χ. Λ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 223/21-1-1926

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια, στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας κ.κ. Θωμά Πλιάκο, Γ. Φέτα, Βασ. Καλλιάρκο, Κική Σιόμπολου, Ιφιγ. Εξάρχου, Νικ. Λιολάκης, Ανέστη Ναυρόζογλου, Χριστίνα Ζωΐδη, Αθ. Χ. Παππά, Φάνη Μπεράτη, Ιφιγ. Τσεκμερέ, Κων. Μάρη, Δημ. Κεραμίδα, Χρ. Δαφνίδη, Γ. Νάστο, Θεανώ Δριζή, Γ. Θάνο, Αθ. Α. Θεοδώρου, Δημ. Ηλία, Νικ. Ζωΐδη, Ι. Παπαδημητρίου, Νικ. Διαμαντούκο, Θ. Κωστούλα, Νικ. Δάσιο.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ενας χρόνος φεύγει ένας χρόνος έρχεται. Αυτές τις μέρες του παλιού και του καινούργιου χρόνου και τις πρώτες κάθε νέου έτους, όλοι μας, είτε θελούμε είτε όχι, αναλογιζόμαστε τον χρόνο και τον εαυτόν μας μέσα στο χρόνο.

Είναι αλήθεια πως, στρέφοντας τη σκέψη μας στο διάστημα του περασμένου χρόνου, βλέπουμε τον εαυτό μας να αγωνίζεται συνεχώς για να επιτύχει κάτι το καλλίτερο, κάτι το καινούργιο, κάτι το ευχάριστο, παράλληλα με τον αγώνα για την επιβίωσή του. Κανείς όμως, από εμας, δεν είναι ικανοποιημένος με τις προσπάθειές του για το ανώτερο αυτό "κάτι" που επιδίωξε και με τα επιτεύγματά του. Όλοι, αναμφίβολως, είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά, καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα. Κάτι περισσότερο έπρεπε να δημιουργήσω, δεν έπρεπε να περάσει ο καιρός έτσι με τα ελάχιστα αυτά αποτελέσματά.....

Στο θλιβερό αυτό συμπέρασμα καταλήγουν όλοι, μικροί και μεγάλοι, ανεξαρτήτως μορφώσεως και τρόπου ζωής. Εν τω μεταξύ όμως έχει στενέψει, κατά ένα χρόνο, η διαφορά της ζωής μας.....Μετά ένα χρόνο, μετά δύο, τρία, πέντε, δέκα χρόνια, μέχρι τέλους, το συμπέρασμα, κατά τον απολογισμό, θα είναι το ίδιο: τίποτε δεν έκαμα!! Πώς πέρασαν έτσι τα χρόνια χωρίς να προλάβω να πραγματοποιήσω έστω και το ελάχιστο, από αυτό που έπρεπε; Και το τελικό συμπέρασμα, από όλα αυτά, είναι ότι είμαστε δεσμευμένοι, είμαστε γερά δεμένοι εκεί που είμαστε.Είμαστε ολωσδιόλου ανίκανοι να αλλάξουμε αυτή την ωμή πραγματικότητα, να ελευθερωθούμε από αυτήν τον χρόνο που μας βαρύνει και μας αφανίζει, σουσσω-

ρευόμενος επάνω μας, είτε θέλουμε, είτε δεν το θέλουμε. Ο άνθρωπος είναι μηδαμινός και φευγαλέος μέσα στον ατελείωτο κύκλο του "είναι", αυτού που υπάρχει.....

Με την τραγική του αυτή μοίρα ο άνθρωπος παλεύει, δια μέσου των αιώνων, σκληρά και απεγνωσμένα. Απόρροια της πάλης αυτής είναι οι τόσες και τόσες θρησκείες, τα τόσα και τόσα φιλοσοφία συστήματα, η επιστήμη, με τα εξωφρενικά επιτεύγματά της, η τέχνη σε όλες τις εκδηλώσεις της. Αλλά όλα αυτά δεν είναι παρά αγωνιώδεις προσπάθειες του ανθρώπου για να σπάσει τα δεσμά του, να ελευθερωθεί, να βγει έξω από το χρόνο και, εν συνεχεία, να δώσει ένα περιεχόμενο, ένα νόημα στην ύπαρξή του, ένα προορισμό, να γίνει αυτοσκοπός. Άραγε τι αξία θα είχε η ζωή όταν ο άνθρωπος ζούσε μόνο και μόνο γι'αυτή του τη ζωή, γι' αυτή του την ελάχιστη, μέσα στο χρόνο, ζωή; Βέβαια η ζωή είναι το ύψιστο αγαθό, για τον άνθρωπο. Ένας άνθρωπος, με την επιδίωξη του μπορεί να ζήσει περισσότερο ευχάριστα, ν' απολαύσει όλα τα αγαθά της ζωής, αλλ' αυτό τι σημασία έχει; Έτσι λοιπόν δεν μας απομένει παρά η διαρκής προσπάθεια, η Δράση. Αυτή ίσως δίνει κάποιο περιεχόμενο και κάποιο σκοπό στη ζωή μας. Αυτή είναι η μοίρα του ανθρώπου, αυτό είναι το πεπρωμένο του. Να αγωνιζέται διαρκώς, να προχωρεί διαρκώς και να μη βρίσκει ανακούφιση και δροσιά πουθενά αλλού, εκτός από τον αγώνα του αυτόν. Και εδώ ακριβώς τίθεται το μεγάλο ερώτημα, το αιώνιο ερώτημα. Ποιός είναι ο σκοπός της υπάρξεώς του; και η μεν φιλοσοφία απαντά ότι σκοπός του ανθρώπου είναι η διαρκής προσπάθειά του, προς ανεύρεση του σκοπού αυτού. Η επι-

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΑΠΟΨΕΙΣ

Αγαπητέ κ. Κωστούλα

Στο φύλλο του Οκτωβρίου της αγαπητής μας "Φωνής του Πωγωνίου" διάβασα τις παρατηρήσεις σας σχετικά με την Συνοριακή Αστυνομία.

Πιστεύω πως με αυτό το άρθρο φεύγετε από το θέμα, που βασικά μας αφορά, δηλαδή αν η Υπηρεσία αυτή είναι χρήσιμη και αξιόπιστη, αν δίνει δείγματα γραφής τέτοια και τόσα όσο να μπορούν οι κάτοικοι της Παραμεθόριου και οι επισκέπτες να αισθάνονται έστω και στοιχειωδώς ασφαλείς.

Οι επί του άρθρου σας παρατηρήσεις είναι νομίζω καθαρά θέμα διαδικασιών και όχι ουσίας. Παραβλέποντας πιθανόν, ότι και αυτή η αλλαγή της βάρδιας κάπως και κάπου θα πρέπει να γίνει. Αλλά ας αφήσουμε τις δευτερεύουσες αυτές λεπτομέρειες διαδικαστικού τύπου και ας έλθουμε στην καθαυτή ουσία του θέματος. Σας μεταφέρω προσωπικές μου μαρτυρίες. Κινούμενος δυο φορές και σε διαφορετικές εποχές στο καθόλου πολυσύχναστο θα έλεγα και ούτε συνολικά ασφαλτοστρωμένο, άξονα από Τσαμαντά-Κουρεμάδι- Λάβδανη-Καστανή προς Παλαιόπυργο συνάντησα (στο ορεινό τμήμα του) τέσσερα στην πρώτη και τρία στη δεύτερη φορά επανδρωμένα

τζίπ των Σ.Φ., των οποίων τα πληρώματα κάθε άλλο παρά αδιάφορα ήταν για την παρουσία μου στις παραπάνω ερμιές. Πριν ένα μήνα περνώντας από το γεφύρι του Παλαιοπύργου προς τον Άγιο Χαράλαμπο της τοποθεσίας Πάση, μέσα στην ερμιιά εκείνη και υπό βροχή υπήρχε σε θέση ενέδρας(;) ένα τζίπ με τέσσερεις Σ.Φ.

Έχοντας μία κάποια εμπειρία από την περιοχή και τα τεκταινόμενα, σας διαβεβαιώνω πως οι συναντήσεις αυτές και μέσα από αυτές η έντονη παρουσία του Κράτους, μου έδωσαν αναθάρρηση και εμπιστοσύνη, η οποία παλιότερα ήταν εντελώς άγνωστες και σε μένα και στους εκεί συντοπίτες φαντάζομαι. Οπωσδήποτε, πιστεύω προσωπικά, πως κάποιες όποιες ουσιαστικές ατέλειες και δυσλειτουργίες είναι φυσικό να υπάρχουν σε μία πρωτοκινούμενη ιδίως Ελληνική Υπηρεσία. Βλέποντάς τες με πιά καλοπροαίρετη κριτική θα ήταν ευκολότερη η εντόπιση και η διάρθρωσή τους.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

Ε. Τσιλιγκίρης

Χειρουργός

Οториνολαρυγγολόγος.

ΠΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ...

Έτσι λοιπόν η μία στιγμή παράτησε την άλλη, λέει ο ποιητής. Κι εμείς πολλές φορές αναρωτιόμαστε πώς το σύνολο αυτών των πολύπλοκων και λεπτών μηχανισμών, που λέγεται άνθρωπος, παύει να λειτουργεί!

Σκεπτόμαστε συχνά το θάνατο, όταν όμως συμβεί σε κάποιον κοντινό μας, κάποιο συνονόμικο ή κάποιον αγαπημένο μας, τότε μας κατακυριεύει. Όπως σήμερα, εμένα, που βαθύτατα λυπημένη από το θάνατο φίλης και συγγενούς, της Αθηνούλας

Γ. Δαγκλή, θέλω να συμπαρασταθώ στους δίκους της και να τους παραγορήσω έστω και από μακριά. Μου είπαν ότι πριν λίγες μέρες την πήγαν στο Νοσοκομείο, γιατί η κατάσταση της χειροτέρεψε. Την τετάρτη ημέρα έπαψε να μιλάει, το ίδιο βράδι έκλεισε τα μάτια της και αυτό ήταν, η στιγμή έμεινε μετώφω.

Ας είναι ελαφρύ το χάρμα που θα τη σκεπάσει.

14-12-99

Χριστίνα Ζωΐδη

στημη προσπάθειά να βρή το σκοπό αυτόν εις την γνώσιν πάντων όσων περιβάλλουν τον άνθρωπο". Η τέχνη, εις την αποθανάτιση των πάσης φύσεως βιωμάτων του ανθρώπου και εις την δημιουργία ενός κόσμου του κάλλους και του φαιού! Η δε θρησκεία και, κυρίως, η χριστιανική, δίδει απλή μεν αλλά ικανοποιητική απάντηση. Σκοπός του ανθρώπου είναι η προσπάθειά του για τον εξευγενισμό της ψυχής του, για την βελτίωση του εσωτερικού του ανθρώπου. Η θρησκεία ρίχνει το βάρος εις τον εσωτερικό άνθρωπο και τον

θέλει να ζει κατά ένα ωρισμένο τρόπο, για να κερδίση τη χαρά και τα αγαθά της αιωνίου, μετά θάνατο, ζωής.

Η πίκρα λοιπόν και η θλίψη μας, για το ότι πέρασε και το 1999, χωρίς να είμαστε ικανοποιημένοι, από τα πεπραγμένα μας, ας μας δώσει δύναμη για περισσότερη δράση, κατά το νέο έτος 2000, Δράση όμως εντός των ορίων της νομιμότητος, της ευπρέπειας και της Διαχχής της Χριστιανικής θρησκείας.

Αχιλλέας Ι. Βοζιάρης

ΧΟΡΕΥΕ ΡΟΜΠΑΤΙΝΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΡΟΜΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Φαίνεται πως το "χόρευε Ρομπάτινα" δεν βγήκε χωρίς λόγο. Και το λέμε αυτό γιατί, αυτό το μικρό χωριό, των πέντε κατοίκων του χειμώνα, αμύνεται με αυτό το σύνθημα. Το παλιό τους έθιμο του τραπέζιου των Θεσσαλονίκης και το γλέντησαν παλιολικά και με όργανα χωρίς μεγάφωνα. Με το κουμάντο τους και με πολύ κέφι. Περισσότεροι από 50 στο τραπέζι Ρομπάτινοί και φίλοι κράτησαν το έθιμο. Στη συνάντηση αυτή παραβρέθηκε και ο Δήμαρχος 'Ανω Πωγωνίου κ. Δημ. Μπάσιος, ο οποίος έκοψε και την πίττα για το καλό του χρόνου και ευχήθηκαν να το συνεχίσουν και του χρόνου και να κρατήσουν αυτό το προγονικό έθιμο.

Και στη Θεσσαλονίκη, λίγοι οι Ρομπάτινοί, αλλά η Αδελφότητα τόλμησε και εφέτος

και οργάνωσε το χορό της. Στο κέντρο "ΕΜΠΑΤΗ" της Θεσσαλονίκης στις 22 Ιανουαρίου δόθηκε με μεγάλη επιτυχία ο χορός των Μεροπαίων. Πρωτοστάτης ο αεικίνητος πρόεδρος της Αδελφότητας Γιώργος Τζήμας και το Συμβούλιο που κατάφεραν να γεμίσουν την αίθουσα με 300 άτομα. Το κέφι βέβαια κράτησε ως το πρωί! ο Πέτρος Λούκας με το κλαρίνο του και το τακίμι του. Πολλοί φίλοι των Ρομπάτινών γλέντησαν μαζί και απόλαυσαν τα Πωγωνήσια του Πέτρου Λούκα σε μία παρούσα που ενθουσίασε όλους. Βέβαια ο σκοπός δεν ήταν μόνο ο χορός και το γλέντι και όλοι ενίσχυσαν το λαχείο και το ταμείο της Αδελφότητας για τις ανάγκες του χωριού και των κοινωφελών έργων που μαζί με τον σύλλογο αντιμετωπίζουν και εκτελούν στη γενέτειρα. Και του χρόνου ξανά, με υγεία και κουράγιο.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΧΟΡΟΙ-ΠΙΤΤΕΣ ΚΑΙ ΤΣΑΪ ΟΙ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΙ!

Στα Γιάννενα η Ένωση Πωγωνησίων με το τμήμα γυναικών έδωσαν το καθιερωμένο τσάι και το κόψιμο της πίττας στο Ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ. Ικανοποιητική η συμμετοχή από γυναίκες Πωγωνήσιες και φίλες με πλούσιο μπουφέ και με πολύ κέφι αφού δεν έλειψε και το κλαρίνο που το λάλησε Πωγωνήσιο.

• Στο Ξενοδοχείο NOVOTEL των Αθηνών έκοψαν, στις 22 Ιανουαρίου, την πίττα τους οι Βησσαριώτες και αναμνήστηκαν της πατροπαράδοτης "Φιλιάς". Αν και δεν έχουμε πάρει την "ανταπόκριση", μέχρι την στιγμή της σύνταξης της εφημερίδας, μπορούμε με βεβαιότητα να γράψουμε πως η Βησσαριώτικη αρχοντιά και παράδοση κράτησε την συνέχεια και την συνέπεια που με ευλάβεια τηρούν οι Βησσαριώτες. Η Αδελφότητα Βησσαριωτών, μπορούμε να πούμε πως, αυτή την περίοδο, κρατούν τα πρωτεία σε σωματιακή Πωγωνήσια δράση.

• Στη Καφετέρια του ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΥ στην Αθήνα θα κόψουν την πίττα του οι Βοστανιώτες την Κυριακή 30-1-2000 στις 11 π.μ και συγχρόνως θα πραγματοποιήσουν και απολογισμό και αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

ΓΙΑ ΤΑ 66 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ"

Τα 66 χρόνια συμπλήρωσε η εφημερίδα "Ηπειρωτικών Μέλлон" που δημιούργησε ο Αθανάσιος Γκογκώνης και συνεχίζει με αγώνα αφοσίωση η θυγατέρα του κ. Ελένη Αμπάζη. 66 χρόνια στις επάλξεις της Ηπείρου, ελεύθερης και δούλης, για τα δίκαια και αδιαπραγμάτευτα αιτήματα των Ηπειρωτών. Ένα βήμα από το οποίο ακούστηκαν πολλές φωνές και προβλήθηκαν πολλά θέματα της Ηπείρου. Ευχόμεθα να συνεχίσει την λαμπρή πορεία και να μάχεται για την Ηπειρο και να προβάλλει τις ηπειρωτικές αρετές.

ΜΙΚΡΗ Η ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Μικρή ήταν η κίνηση επισκεπτών στα χωριά του Πωγωνίου κατά τις γιορτές Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς παρόλο που σε άλλες περιοχές των Ιωαννίνων παρατηρήθηκε μεγάλη κίνηση μέχρι πλήρους κάλυψης των δυνατοτήτων. Δεν έφθασαν στα χωριά μας και οι Πωγωνήσιοι, κάτι που προβληματίζει γενικότερα. Είναι κάτι που πρέπει να απασχολήσει συλλογικά την Τοπική Αυτοδιοίκηση για ό,τι χαρακτηρίζε-

ται εσωτερικός τουρισμός ο οποίος αποδίδει ήδη σε γειτονικές περιοχές. Δεν πρέπει να αγνοηθεί και το γεγονός ότι αυτή η πολυδιαφήμιση της παράνομης δραστηριότητας που εμφανίζεται στα παραμεθόρια και της μεγιστοποίησης των μέτρων φύλαξης δημιουργούν αποτρεπτικούς παράγοντες για επισκέψεις. Ας τα μελετήσουν όλα και ας πάρουν τις αποφάσεις τους σαν υπεύθυνοι διαχειριστές του Πωγωνίου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Και εφέτος κάποιοι σύλλογοί μας κυκλοφόρησαν ημερολόγια του 2000 για τα μέλη τους και για ενίσχυση των ταμείων. Έφθασαν στην εφημερίδα μας τα ημερολόγια της Αδελφότητας Δρυμάδων και του Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου Πωγωνιανής. Πλούσιο καλοτυπωμένο και με σπάνιες φωτογραφίες το ημερολόγιο των Δρυμάδων

συμπληρωμένο με επιλεγμένα κείμενα. Απλό και μονόφυλλο το ημερολόγιο της Πωγωνικής με μία φωτογραφία του εξωκλήσιου της Θεοτόκου.

Με την ευκαιρία παρακαλούμε τους Πωγωνήσιους φορείς που έβγαλαν τέτοια ημερολόγια να στείλουν στην εφημερίδα για το αρχείο και την σχετική παρουσίαση.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΤΟΥ 2000!

- ➔ Πρώτο φύλλο του 2000 της "Φωνής του Πωγωνίου" να ξεκινήσουμε με ευχές για υγεία και κάθε ευτυχία σε όλους τους Πωγωνήσιους.
- ➔ Στο πρώτο φύλλο πρέπει να περάσουμε μια αισιοδοξία πως πολλά πράγματα θα πάνε καλά για το Πωγώνι μας και τα χωριά.
- ➔ Όλοι θέλουμε να ορθοποδήσουν οι Δήμοι μας και οι Κοινότητες και να δούν καλύτερες μέρες και ταμεία γεμάτα.
- ➔ Και βέβαια έργα αγαθά και όχι μόνο τσιμέντα και ντουβάρια
- ➔ Μαζί και μία ευχή αποτρεπτική, να σταματήσουν οι καταστροφές των δασών μας και της βελανιδιάς.
- ➔ Η δυστυχία μας το χρόνο αυτό είναι πως θα έχουμε εκλογές και πρέπει να αντέξουμε τις πολλές υποσχέσεις, γιαυτό κουράγιο και ψυχραιμία...
- ➔ Να κάνουμε όλοι το τάμα μας και να πάμε στα χωριά μας περισσότερες φορές και με περισσότερα...καλούδια!
- ➔ Σε όλους μας, μια καλή...προσκοπική πράξη να μη κάνουμε σκουπίδια, να μη πετάξουμε σκουπίδια στους λάκκους και στα ρέματα.
- ➔ Εφέτος η πρώτη χρονιά του νέου αιώνα να είναι και μία χρονιά των Αδελφοτήτων, για αναγέννηση, ανανέωση, δράση και έργα σταθμούς στα χωριά μας.
- ➔ Να ευχηθούμε να βελτιωθεί η κατάσταση στα παραμεθόρια και να αποκατασταθεί κλίμα ασφάλειας και τάξης.
- ➔ Και ποιός δεν θέλει να δούμε τελειωμένο το δρόμο από Καλάκι έως Κακαβιά αν και αυτού δεν έχουμε και πολλές ελπίδες.
- ➔ Πόσα αναπτυξιακά έργα θέλουμε να δούμε στο Πωγώνι το 2000; Ερώτημα περισσότερο με αποδέκτες τους Δήμους και τους...έχοντες Πωγωνήσιους!
- ➔ Μένουν με...υποσχετικά: τα υδροηλεκτρικά, η εμφιάλωση νερού, οι κυνηγετικές ζώνες, η τοπική συγκοινωνία, τα καταφύγια, οι αναπτυξιακές εταιρίες, τα μεγάλα προγράμματα και άλλα που περιέχονται στα προεκλογικά φυλλάδια που... φυλάμε στις εκκρεμότητες!
- ➔ Με πολλή αισιοδοξία και ελπίδες φουσκώσαμε το 2000! Ας σταματήσουμε να μη μας σπάσει η...φούσκα και την πάθουμε σαν τις φούσκες του...Χρηματιστηρίου!
- ➔ Καλά όλα αυτά αλλά ας ευχόμεθα να βάλει ο Θεός το χέρι του και υγεία να έχουμε για να ονειρευόμαστε...

K.X.K.

ΣΤΟΝ 13ο ΧΡΟΝΟ

Με το φύλλο αυτό της εφημερίδας μας μπαίνουμε στον 13ο χρόνο της εκδόσεώς μας προσπάθειας. Μία προσπάθεια που στήριχθηκε και ενισχύθηκε πρότινος στην αγάπη και την εκτίμηση των αναγνώστών, συμπατριωτών και φίλων μας. Μία προσπάθεια που πλουτίστηκε από την συμβολή των συνεργατών που ποίκιλαν τις σε-

λίδες και κατέγραψαν μαζί μας το Χρονικό του Πωγωνίου στα 12 χρόνια που πέρασαν και συνεχίζουν να συνεισφέρουν και στην συνέχιση της προσπάθειας. Όλους αυτούς τους συντελεστές της συνέχισης της προσπάθειας τους ευχαριστώ θερμά ακόμη μια φορά και μάλιστα τώρα που πατήσαμε το ορόσημο του 2000.

Η ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ - ΚΑΒΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΑΣΤΟΥΛΑ

Παλαιολόγου 4-Ιωάννινα, Τηλ. 27.094
Για τις γιορτές, πανηγύρια και κάθε μέρα
ποτά και κρασιά σε πλούσια συλλογή